

ξυράφι

Τετάρτη, 8 Αυγούστου 2012

3:09 μμ

Σημασία:

- όργανο με το οποίο ξυρίζεται κανείς

Εγκυκλοπαιδικά

- συνήθως αποτελείται από μια ασφάλινη και καλά ακονισμένη λάμα αναδιπλούμενη μέσα σε δυο προστατευτικά κομμάτια ξύλου, πλαστικού ή άλλου υλικού, δίκην σουγιά. Διατηρήθηκε σε λειτουργία μέχρι τα μέσα του 20ου αιώνα. Οι τελευταίοι που το παράτησαν ήταν οι κουρείς.
- Το ακόνισμα γίνονταν με ειδικό λουρί που το επίστρωναν με ένα μείγμα σμύριδας και κεριού. Το ξυράφι τρίβονταν πάνω στο λουρί.
- Πριν το ξύρισμα ήταν απαραίτητο το σαπούνισμα του προσώπου για να μαλακώσουν οι τρίχες.

Ετυμολογία:

Από το αρχαίο ξυρός

Ξενόγλωσσα

Ιταλικά rasoio

Αγγλικά razor

Γαλλικά rasoir

Εικόνες

ΕΙΚΟΝΑ 1 - ΞΥΡΑΦΙ

ΕΙΚΟΝΑ 2 - ΣΑΠΟΥΝΙΣΜΑ

ΕΙΚΟΝΑ 3 - ΤΟ ΛΟΥΡΙ ΓΙΑ ΤΟ ΑΚΟΝΙΣΜΑ

Φράσεις

το μυαλο του; Ξυράφι! :

είναι πολύ έξυπνος

Επι ξυρού ακμής

Βρίσκεται υπο πολύ κρισιμες συθήκες.

Αναλογο: Στην κόψη του ξυραφιού

Tabula rasa

Αγραφος (ξυρισμενος) πινακας = ασχετος, δεν ξερει τιποτε.

Οι πινακες των ρωμαιων επαλειφοντο με κερι και επανω τους χαραζαν

ο,τι θελαν να σημειώσουν.

Μετα ξυριζαν το κερι και ο πινακας ηταν κενος για χρησιμοποιηθει ξανα (rasa< radere ξυρίζω).

ράζο ντελίι

Ναυτικός όρος

Το ράζο-δελίι ή ράζο-βασέλο ή «ισχυρή φρεγάτα» ήταν ένα πολεμικό το οποίο προερχόταν κατά κανόνα από μετατροπή δίκροτου ή τρίκροτου σε ένα ελαφρύτερο πλοίο, το οποίο έλαβε τις συγκεκριμένες ονομασίες στα ελληνικά, προερχόμενες αντίστοιχα από τον γαλλικό όρο vaisseau de ligne rasé ή raso vasselo επειδή του είχαν αφαιρέσει (ξυρίσει, rasé , raso θα πει ξυρισμένο).

Βλ. ΑΕΝΑΟΝ - Καράβι - [φρεγάτα](#)

Παροιμίες

Στο τέλος ξυρίζουν το γαμπρό.

Τα σημαντικα γινονται τελευταια.

Παραδείγματα

ξουρίες

ψευτιές , μούσια > μας μουσεύουν = μας λένε ψέματα. Ίσως γιατί στα κουρεία γίνονταν άσκοπες και υπερβολικές διηγήσεις.

Μαλλον επτανησιακης προέλευσης (πβλ. φερσίες, φτυσίες)

γεροζούρας

εσχatóγηρως , χουφταλο, υπεργηρος, γερομπαμπαλής

Οντως πολύ γέρος γιατι η ριζα ***κσούρ** είναι προελληνικη (πελασγικη) σημαίνει κοπτω.

Copyright© 2012 by Aris Stougiannidis